

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
"Όργανο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannismvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannismvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 57ο - ΤΕΥΧΟΣ 588 ●
● ΜΑΡΤΙΟΣ 2014 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Συμπάθεια - ἀπάθεια

Σταυρός - Ἅγια Πάθη

Στό μέσο σχεδόν τῆς Μεγάλης Σαρακοστής προβάλλεται ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου (Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνησεως). Τί ἐκφράζει ὁ Σταυρός; Κυρίως αὐτό, πού ἀναφέρει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας: Συμ - πάθεια (ἐκ τοῦ συν - πάσχω).

Κάποτε δείχνουμε καί οἱ ἄνθρωποι συμπάθεια. Ἄλλ' ἢ ἀνθρώπινη συμπάθεια εἶναι κυρίως ἀδυναμία. Συμπαθοῦμε ὠρισμένα μόνο πρόσωπα, ἀντιπαθώντας συγχρόνως ἄλλους. Ὁ Χριστός ἔχει μόνο συμπάθεια. Δέν ἔχει ἀντιπάθεια. Δέν ἀποστρέφει τό βλέμμα Του ἀπό τόν ἁμαρτωλό, ὅσο βεβαίως ὁ ἁμαρτωλὸς βρίσκεται στό βεληνεκές τῆς ἀγάπης Του καί μετανοεῖ.

● Ἡ δική μας συμπάθεια, ὅσο κι ἂν εἶναι ἀντικειμενική καί εἰλικρινής, δέν μπορεῖ νά σώσει τόν ἄλλον.

Ὁ Χριστός δέν ἔχει μόνο καθολική συμπάθεια. Εἶναι ὁ Ἰδιος ἡ λυτρωτική συμπάθεια. Ὅλους τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀγαπᾷ καί μπορεῖ νά τοὺς σώζη. «Ἐχομεν ἀρχιερέα δυνάμενον συμπαθεῖσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν» (Ἑβρ. δ' 15).

● Ὁ Χριστός ἔχει συμπάθεια γιά τοὺς ἀνθρώπους, κυρίως διότι ἔχει ἀπάθεια (στέρησι παθῶν ἁμαρτωλῶν) γιά τόν ἑαυτό Του. Ὑπάρχουν δύο εἰδῶν πάθη, τὰ ἁμαρτωλά καί τὰ ἅγια. Ἡ ἁμαρτία καί ὁ πόνος.

Ἡ ἁμαρτία εἶναι ὀδύνη, πόνος.

Ὁ πόνος δέν εἶναι ἁμαρτία.

● Ἐμεῖς, ὡς ἄνθρωποι, ἔχουμε καί τὰ δύο, καί τὴν ἁμαρτία καί τόν πόνο.

Ὁ Χριστός, ὡς Θεάνθρωπος, ἔχει μόνο τό ἕνα, τόν πόνο. Δέν ἔχει ἁμαρτία. Δέν μποροῦσε νά ἔχη ἁμαρτία. Ἐχει μόνο ἅγια Πάθη. Ἐμεῖς ἔχουμε καί ἅγια πάθη. Ἐπειδὴ ἔχει ἀπάθεια ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτία, γι' αὐτό ἡ συμπάθειά Του εἶναι λυτρωτική. Μέ τὰ δικά Του ἅγια Πάθη θεραπεύονται τὰ δικά μας ἅγια πάθη.

• Τό ίδιο εργαλείο μπορεί να τό ξηχά και ένας παράλυτος και ένας δεξι-οτέχνης υγιής. Ὁ πρῶτος δέν μπορεί νά τό χρησιμοποιήσῃ. Ὁ δεύτερος φτιάχνει ἀριστουργήματα.

Ὁ πόνος εἶναι ἐν προκειμένῳ τό εργα-λεῖο. Σμιλεῖ ψυχές. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός χρησιμοποίησε τό εργαλεῖο τοῦ πόνου, τῆς Σταυρικῆς ὀδύνης, ἀπόλυτα θερα-πευτικά γιά ὄλους τούς ἀμαρτωλούς, ἀφοῦ ὁ Ἴδιος δέν εἶχε ἀμαρτία. Ἦταν «πεπειρασμένος κατά πάντα καθ' ὁμοι-ότητα χωρίς ἀμαρτίας» (Ἐβρ. 4,15).

• Ὁ Χριστός μᾶς συμπαθεῖ, διότι μᾶς μοιάζει σέ ὄλα καί δέν μᾶς μοιάζει σέ ἕ-να. Ἐγινε ὁμοιος μ' ἐμᾶς ἄνθρωπος, ἀλλ' ὁμοιος τέλειος Ἄνθρωπος. Σ' ἕνα δέν μᾶς μοιάζει καθόλου, στήν ἀμαρτία. Εἶναι ὁ Ἄναμάρτητος.

Ὁ βαρύτερος Σταυρός

Μᾶς συμπαθεῖ ὁ Ἄναμάρτητος.

Συν-παθῶ σημαίνει, συν-πάσχω. Ὁ Χριστός συμπάσχει μέ μᾶς. Ἡ μάλλον ὑπερπάσχει γιά μᾶς.

• Οἱ ἄρχοντες τοῦ κόσμου «κατεξου-σιάζουν» (Ματθ. κ' 25). Ἐπιβάλλουν συ-νήθως μέτρα στό λαό, ὄχι στόν ἑαυτό τους. Ἐπιβάλλουν φόρους στό λαό, ὄχι στόν ἑαυτό τους. Γιά τόν ἑαυτό τους βρί-σκουν ἀπαλλαγές καί ἀσυλία.

Φαντασθῆτε ὑπουργό οικονομικῶν, πού σταδιακά ν' ἀνακοινώνῃ:

—*Φόρους θά καταβάλλῃ μόνο ὅποιοι πολίτης θέλει νά πληρώνῃ!*

—*Τό μεγαλύτερο φόρο θά τόν πληρώ-νω ἐγώ!*

—*Ἀπαλλάσσεσθε ὄλοι. Ἐγώ θά πλη-ρώνω τό φόρο γιά ὄλους σας!*

Ἄπίθανο. Καί ὁμοιος εἶναι γεγονός.

• Ὁ Χριστός εἶναι ὁ «ὑπουργός τῆς θείας οικονομίας». Ἡ οικονομία (ἡ ἄ-πειρη εὐσπλαχνία) τοῦ Θεοῦ Τόν κατέ-βασε στή γῆ. Δέν ὑπῆρχε ἄλλο μέτρο γιά τήν ἀνάκαμψι τοῦ ἀνθρώπου, πού εἶχε διολισθησει. Ἐπρεπε νά ἔρθῃ ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο. Τά οἰκονόμησε ἔτσι ὁ Θεός, ὥστε νά ἔχουμε κοντά μας

τό συμπαθέστερο «ὑπουργό τῆς οικονο-μίας», τόν Ἰησοῦ, πού εἶναι ὁ Θεός τῆς ἐλευθερίας καί τῆς ἀγάπης:

• Σέβεται ὁ Χριστός τήν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου.

Τό φόρο τοῦ Σταυροῦ δέν τόν ἐπιβάλ-λει. Ὁποῖος θέλει. «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκο-λουθείτω μου» (Μάρκ. ἡ' 34). Βεβαίως, αὐτός πού θέλει, αἶρει τό Σταυρό καί βρί-σκει τό δρόμο γιά τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ἡ θλίψις, ὁ πόνος, εἶναι ἡ στενή πύ-λη τῆς βασιλείας (Πράξ. ιδ' 22).

• Ἐνῶ δέν ὑποχρεώνει τούς ἀνθρώ-πους, ὁ Ἴδιος αὐτοδεσμεύεται νά σηκώ-σῃ Σταυρό.

Καί τί Σταυρό; Τόν βαρύτερο. Μῦθος εἶναι, ὅτι ὁ Ἄτλας σήκωνε ὄλη τή γῆ. Δέν εἶναι ὁμοιος παραμῦθι, ὅτι ὁ Χριστός σήκωσε καί σηκώνει πάνω Του τό βάρος ὄλης τῆς γῆς, τό βάρος ὄλων τῶν ἀνθρώ-πων, τίς ἀμαρτίες ὄλης τῆς οἰκουμένης.

Εὐκολώτερο νά σηκώσῃ κάποιος ὄλα τά βοννά στούς ὤμους του, παρά τά ἀ-μαρτήματα ὄλων τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Χρι-στός «τάς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει καί περί ἡμῶν ὀδυνᾶται» (Ἦσ. νγ' 4).

• Ὁ Χριστός φορολόγησε τήν ἀγάπη Του μέ τό μεγαλύτερο φόρο, χωρίς ὁ ἴ-διος νά χρωστάῃ φόρο πόνου, ἀφοῦ δέν εἶχε ἀμαρτίες. Πλήρωσε γιά μᾶς. «Ἐπα-θεν ὑπέρ ἡμῶν» (Α' Πέτρ. β' 21).

Ὁ Σταυρός Του εἶναι ἡ συγκλονιστι-κή συμπάθεια. Ὅχι, διότι ἐμεῖς Τόν συμ-παθοῦμε, ἀλλά κυρίως διότι Ἐκεῖνος μᾶς συμπαθεῖ.

Πείρα τοῦ πόνου

Ἐχουμε καί οἱ ἄνθρωποι, καθένας, σταυρό. Ἀλλά δέν τόν σηκώνουμε μόνοι.

• Φαντάσου νά ἦσαν ὄλοι οἱ ἀνθρω-ποι τῆς γῆς υγιεῖς, καί μόνο ἐσύ νά ἦ-σουν ἄρρωστος. Τραγικό!

• Φαντάσου νά ἦσαν ὄλοι ἄγιοι, καί μόνο ἐσύ νά ἔσερνες τήν ἀμαρτία πάνω σου! Φρικτό!

Δέν εἶναι ὁμοιος ἔτσι. Ὅλοι οἱ ἀνθρω-

ποι έχουν πείρα του κακού, έχουν εμπειρία της αμαρτίας. Γι' αυτό και μπορούν να μάς συμπαθούν. Όλοι οι άνθρωποι έχουν πονέσει. Γι' αυτό και μπορούν να κατανοούν τον πόνο μας και να δείχνουν συμπόνοια.

- Απέιρως περισσότερο από τους ανθρώπους μπορεί να μάς συμπονηί ο Ήσους Χριστός, άφου Αύτός μάλιστα έχει πείρα του πόνου. Τό μυστήριό είναι, ότι συμπαθεί τούς άμαρτωλούς, χωρίς να έχη πείρα της άμαρτίας. Ός προς τόν ανθρώπινο πόνο είναι «πειρασμέ-νος κατά πάντα» (Έβρ. δ' 15).

Η συμπάθειά Του δέν είναι θεωρητική. Τή συμπάθεια κατέδειξε κυρίως πάνω στό Σταυρό. «Καίπερ ών υίός, έμαθεν άφ' ών έπαθεν» (Έβρ. ε' 8).

Ο Σταυρός είναι ή πρακτική άσκηση και έφαρμογή της άγάπης και της ύπακοής.

- Ο Άβραάμ είχε πάντοτε ύπακοή στό θέλημα του Θεού. Άλλ' ό Θεός του έβαλε και μιά δύσκολη άσκηση, να δοκιμάση τήν ύπακοή του. Του ζήτησε να θυσιάση τόν υιό του, τόν Ίσαάκ (Γεν. κβ' 2).

Και ό Χριστός, ως Θεάνθρωπος, πάντοτε έκανε ύπακοή στό θέλημα του Πατρός. Άλλ' ήρθε ή ώρα της μεγάλης άσκήσεως. Ο Σταυρός είναι ή δυσκολότερη και όδυνηρότερη άσκησης ύπακοής. Και άποδέχθηκε και έξετέλεσε άριστα ό Χριστός αυτή τήν άσκηση, άφου έκούσια δέχτηκε να σταυρωθή, «γενόμενος ύπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυρού» (Φιλιπ. β' 8).

- Και άσκησις άγάπης είναι ό Σταυρός.

Άν ό Θεός Πατέρας, βλέποντας τόν Υιό Του στό Σταυρό, βεβαιώθηκε, τρόπον τινά, για τήν ύπακοή του Υιού, έμεις οι άνθρωποι, βλέποντας τό Σταυρό, βεβαιωθήκαμε για τήν «άνεκδιήγητον» (Β' Κορ. θ' 15) άγάπη του Χριστού. Έχουμε τήν τρανότερη άπόδειξη για τό πόσο μάς άγαπά, για τό πόσο μάς συμπαθεί.

Έχει πείρα του πόνου ό Χριστός, γι' αυτό μάς συμπαθεί. Έπαθε πριν άπό

μάς, για μάς. Όλα τά κακοτράχαλα και άνηφορικά μονοπάτια του πόνου τά έχει βαδίσει πρώτος ό Χριστός. Γιατί;

- Πόνος ή έγκατάλειψις. Πληγώνει πολλούς.

Πονάς, διότι σέ έγκατέλειψαν φίλοι σέ δύσκολες ώρες; Άλλ' ιδού ό Χριστός! Έγκαταλείφθηκε άπό τούς στενότερους φίλους Του, άπό τούς μαθητές Του. «Ίδου έρχεται ώρα, ίνα έμέ μόνον άφήτε», είχε πεί προφητικά (Ίωάν. ιστ' 32).

- Πόνος ή συκοφαντία.

Πονάς, διότι σέ άδικούν, σέ συκοφαντούν. Άλλ' ιδού ό Χριστός! Ο πρώτος συκοφαντημένος. Μέχρι και Σατανά, Βεελζεβούλ, τόν είπαν (Ματθ. ι' 25)!

Τό να ρίχνουν λάσπη πάνω στή λάσπη, δέν είναι τόσο φοβερό. Άλλά τό να ρίχνουν λάσπη πάνω στό κρύσταλλο, αυτό είναι φρικτό. Τό να συκοφαντούν έμάς, δέν είναι τόσο όδυνηρό. Τό να συκοφαντούν τόν άκηλίδωτο, τόν Κύριο μας, είναι φρικιαστικό. Λάσπη πάνω στην κρυστάλλινη ζωή του Άναμαρτήτου!

Έχει, λοιπόν, τήν πιό πικρή πείρα του πόνου της συκοφαντίας ό Χριστός. Γι' αυτό και συμπαθεί κάθε συκοφαντούμενο. «Πειρασμένος κατά πάντα καθ' όμοιότητα» (Έβρ. δ' 15).

- Είναι και οι σωματικοί πόνοι, πού υπέμεινε ό Χριστός. Πειράστηκε μέ σωματικό πόνο, γι' αυτό μπορεί και συμπαθεί τούς ποινεμένους. Όχι μόνο τούς συμπαθεί, αλλά και τούς βοηθεί. «Έν ω γάρ πέπονθεν αυτός πειρασθείς, δύναται τοίς πειραζομένοις βοηθήσαι» (Έβρ. β' 18). Λέει ό ιερός Χρυσόστομος: «Ο δέ λέγει, τοιοῦτόν έστιν: Ήλθε, φησίν, όδόν ήν και ήμεις νῦν, μάλλον δέ και τραχυτέραν πάντων γάρ έλαβε τών ανθρώπινων πείραν» (Ε.Π.Ε. 24,380). Μετά φρασις: Αυτό πού λέει σημαίνει τό έξής: Βάδισε δρόμο, πού κι έμεις βαδίζουμε, μάλλον δέ τραχύτερο, δυσκολότερο. Έζησε όλα τά ανθρώπινα.

- Ο Χριστός δέν είναι ό θεωρητικός διδάσκαλος περί του πόνου. Είναι ό πρακτικός του πόνου. Πόνεσε ό Ίδιος. Υπέστη τά πάντα για μάς.

Δέχεται και ικανοποιεί

Φαντάσου κάποιον νά μιλάει για συμπάθεια, νά υπόσχεται υποστήριξη, αλλά μόλις του χτυπάς την πόρτα, δέν σέ δέχεται. Μάταια άνεβαίνεις τά σκαλιά. Τό γραφείο του κλειστό: «Δέν δέχεται έπισκέψεις! Μή τόν ένοχλείτε!».

• Καί έδω διαφέρει ό Χριστός: Όχι μόνο φορολόγησε τόν έαυτό Του, όχι μόνο έλαβε πείρα του άνθρωπίνου πόνου, αλλά και μās δέχεται, όποτε θέλουμε. Όταν έπισκεπτόμαστε κάποιον ύψηλά ιστάμενο, έχουμε χτυποκάρδι:

—Θά μās άνοιξη άραγε; Θά τόν βρούμε; Θά μās δώση σημασία; Θά ικανοποίηση τό αίτημά μας;

Στό Χριστό δέν έχουμε «χτυποκάρδι». Έχουμε «παρησία». Έχουμε θάρρος. «Προσερχώμεθα μετά παρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καί χάριν εὖρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν» (Έβρ. δ' 16).

• Ό Χριστός, ό ύψιστος Θεός, δέν μās κοιτά «άφ' ύψηλοῦ». Μās ύποδέχεται μέ άνοικτή τήν άγκάλη. Τά άπλωμένα στό Σταυρό χέρια Του μās περιμένουν νά μās δώσουν τήν πιό θερμή άγάπη.

• Δέχεται τή μετάνοιά μας. Ξεφορτώνει τό βάρος μας. Παιρνει τίς άμαρτίες άπό πάνω μας. Καί μās προσφέρει τή συμπάθειά Του, δίνοντας τό ωραιότερο δώρο: Τή χάρι. Πηγαίνουμε, λοιπόν, κοντά Του, μέ δέος, αλλά και μέ θάρρος. Μέ εὐλάβεια, αλλά και μέ έμπιστοσύνη. «Ίνα λάβωμεν έλεον και χάριν» (Έβρ. δ' 16).

Συμπάθεια - αντιπάθεια

Ή συμπάθεια του Χριστου είναι άμερόληπτη. Κάποτε ή δική μας συμπάθεια δέν είναι «έν Χριστῷ». Δέν συμπαθούμε, άμερόληπτα. Έχουμε άρρωστημένη συμπάθεια. Συμπαθούμε παθολογικά, τυφλά, ένα πρόσωπο. Κανέναν άλλον δέν βλέπουμε, ούτε άκόμα και στενά συγγενικά μας πρόσωπα.

Προσοχή σέ μιá τέτοια συμπάθεια, όπως προσοχή στην άπάθεια, στην έμπάθεια και στην αντιπάθεια.

• Ή συμπάθεια είναι άμαρτία, όταν στενεύει και χωράει λίγους μόνο, κάποτε δέ ένα μόνο πρόσωπο.

• Ή άπάθεια είναι άμαρτία, όταν έκδηλώνεται ως άδιαφορία. Είναι εὐλογημένη, όταν άποκλείει άπό τήν ψυχή τά πάθη, όταν, δηλαδή, γίνεται άοργησία, άφιλαργγυρία, άγνότητα, γενικά έλλειψη άμαρτωλών παθών.

• Ή έμπάθεια είναι άμαρτία, όταν γίνεται έκδικητικότητα. Είναι εὐλογημένη, όταν έχει στόχο τόν πειρασμό. Νά μήν έρωτοτροπούμε μέ τήν άμαρτία.

• Ή αντιπάθεια είναι άμαρτία, όταν άναφέρεται σέ πρόσωπα και μεταβάλλεται σέ μίσος και κακότητα. Είναι εὐλογημένη, όταν ισοδυναμεί μέ άποστροφή στό Διάβολο και τήν κόλαση.

Έκείνο, πού κατ' έξοχήν ό Χριστός διδάσκει, είναι ή συμπάθεια τῆς άγάπης. «Χαίρειν μετά χαιρόντων και κλαίειν μετά κλαίόντων» (Ρωμ. ιβ' 15).

Τό δάκρυ τους, δάκρυ μας.

Ό πόνος τους, πόνος μας.

Τό πρόβλημά τους, δικό μας.

Τό χρέος τους, χρέος μας.

Ή άδυναμία τους, ένδιαφέρον μας.

• Νά συμπαθούμε, διότι είμαστε συνμαρτωλοί. «Και γάρ και ήμεις περιείμεθα άσθένειαν» (Έβρ. δ 8).

• Νά συμπαθούμε κυρίως Έκείνον, πού μās συμπάθησε, τό Χριστό.

Όποιος συμπαθεί τό Χριστό, Τόν άγαπά. Δέν μπορείς νά στέκης σκληρός μπροστά στό Χριστό. «Μή σκληρόνητε τās καρδίας ύμών» (Έβρ. γ' 8).

Ή δυνατή φωτιά μαλακώνει και τά πιό σκληρά μέταλλα. Ή φωτιά τῆς Άγάπης μαλακώνει και τήν πλέον σκληρή καρδιά. Μέ τήν Άγάπη ή σκληρότητα μεταβάλλεται σέ συμπάθεια.

Γίνεται άφοσίωσις.

Φθάνει στη λατρεία.

Κι ό Χριστός είναι ό πλέον άξιόσυμπάθητος, διότι είναι ό πλέον άξιόθαύμαστος, ό πλέον άξιόγαστος, ό μόνος άξιολάτρευτος.

Άρχιμ. Δανιήλ Γ. Άεράκης

Ἡ ἑορτή 8 Μηνός

25 Μαρτίου

Μᾶς πρέπει ἡ λευτεριά;

Στὴν Κόρη τῆς Ναζαρέτ, τῆ Μαρία τὴν Παρθένο, πού ἦταν χαριτωμένη, ἀναψε ὁ ἄγγελος Γαβριήλ τὴ φλόγα τοῦ μυστηρίου. Τὴ φλόγα, πού τὴν ἔλαβε ἀπὸ τὸ πῦρ τῆς Θεότητας καὶ τὴν ἔφερε στὴ γῆ (Λουκ. α΄ 26-38). Τὴ φλόγα τῆς σαρκωμένης Ἀγάπης, πού μετέβαλε ἐκείνη τὴν Κόρη σὲ Μητέρα Παρθένο, σὲ ἀφλεκτὴ Βάτο.

● Σ' Αὐτήν, τὴν Κόρη τῆς Ναζαρέτ, τῆ Μαρία, πού μέσα της ποτέ δέν εἶχε ἀνάψει πόθος ἁμαρτωλός, ἀναψε ὁ Γαβριήλ τὴ φωτιά τῆς σαρκώσεως.

Ἡ Παναγία Μαρία εἶναι ἡ ἀφ' ἧς θεϊκῆς φλόγας. Δέν κράτησε σάν ψεύτικη ἰερεία μιὰ δάδα ὑλικὴ στό χέρι. Κράτησε μέσα της βαθειὰ ὀλόκληρη τὴ φωτιά τῆς Θεότητας. Κατοίκησε μέσα της τὸ πῦρ τοῦ Θεοῦ Λόγου σαρκωθέντος, ὅλο τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος «σωματικῶς» (Κολοσ. β' 9).

● Καὶ στὴν ἄλλη, τὴν ἑλληνίδα γυναικα, ἀναψε ὁ Θεός τὴ φλόγα τῆς σεμνότητος καὶ τῆς τιμότητος. Πῆρε ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸ βωμό τῆς θεϊκῆς δημιουργίας καὶ ἀναψε μέσα σὲ κάθε εὐλογημένη γυναῖκα τὴ φλόγα τῆς μητροτητας ἢ τὴ φλόγα τῆς ἰεραποστολῆς.

Καμίνι ἀγάπης ἢ ὑπαρξῆς της. Κανένας ἄνεμος ἀπιστίας, ὀλγοπιστίας ἢ κοσμικότητος δέν μπορεῖ νὰ σβῆσει τὴ λαμπάδα τῆς βροφικῆς ζωῆς, πού σκιρτᾷ μέσα σὲ κάθε τίμα μάνα. Ὅπως κανένας ἄνεμος ἀτομισμού καὶ ιδιοτέλειας δέν μπορεῖ νὰ σβῆσει τὴ φλόγα τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ θείου ἔρωτα σὲ κάθε ἀφιερωμένη ὑπαρξῆ.

Καὶ τρίτη φλόγα τὴ μέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, 25 Μαρτίου, ἀναψε. Εἶναι ἡ ἐθνικὴ, τῆς λευτεριᾶς ἢ φλόγα.

● Ἐκεῖνοι, πού στά στήθη τους παρέμενε ἄσβεστη ἡ φλόγα γιὰ τὴ λευτεριά, τὴ μέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἀνάψανε τὴ δάδα ἀπ' τὸ βωμό τῆς ἐνδοξῆς ἐλληνικῆς Ἰστορίας. Ἄναψε, καὶ φούντωσε, καὶ θέριεψε ἡ ὁρμὴ ν' ἀποτινάξουν τὸν Τουρκικὸ ζυγὸ.

● Ἐκεῖνοι, πού πάντα τὴν καρδιά τους πυροπολοῦσε ἡ φλόγα τῆς Πίστεως, ἀναψαν τὴ δάδα τῆ μαρτυρικῆ ἀπὸ τὸ μανουάλι τῆς Ἁγίας Λαύρας.

● Ἐκεῖνοι, οἱ ὠραῖοι Ἕλληνες, πού τὴν ὑπαρξῆ τους τὴν ἐκαίγε ἡ φλόγα τῆς ἀγάπης στό Χριστό, ἀναψαν τὴ δάδα ἀπὸ τὸ βωμό τῆς θυσίας.

Τὸ ἐρώτημα εἶναι:

Ἡ θυσία τῶν ἡρώων τοῦ '21 συγκινεῖ σήμερα τοὺς Νεοέλληνες; Ἀξιοποιεῖται ἡ θυσία τους αὐτὴ γιὰ μιὰ ζωὴ ἀληθινῆς ἐλευθερίας καὶ χριστιανικῆς κοινωνίας;

Γιὰ τοὺς πολλοὺς δυστυχῶς δέν ἔχει θέσι στὴν Ἑλλάδα:

- τοῦ Μακρυγιάννη ἢ πίστις.
- τοῦ Κολοκοτρώνη ἢ ἠρωισμός.
- τοῦ Καραϊσκάκη ἢ λεβεντιά.
- τοῦ Κανάρη ἢ φλόγα.
- τῶν Ψαρῶν ἢ αὐτοθυσία.
- τῆς Χίου τὸ ὀλοκαύτωμα.
- τοῦ Ὑψηλάντη ἢ θυσία.
- τῆς Ὑδρας ἢ προσφορὰ.
- τῶν Σπετσῶν ἢ πανστρατιά.
- τοῦ Καποδίστρια ἢ εὐσέβεια.
- τοῦ Μιαούλη ἢ καρδιά.

- τῆς Μπουμπουλίνας ἡ ἀντριωσύνη.
- τῶν Ἱερολογιτῶν ἡ ἀγνότητα.
- τοῦ Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ ὁ ἀποστολικός ζῆλος.

Εἶναι ἄλλη ἡ ἐποχή μας! μᾶς λένε καί μᾶς ξαναλένε.

Δέν ἔχουν θέσι τά ἰδανικά! Ἄν εἶναι ἔτσι, τότε ἔχουν θέσι τά μηδενικά, ἀλλά καί τά δολοφονικά.

Δέν ἔχουν θέσι τά «πιστεύω»! Ἄν εἶναι ἔτσι, τότε ἔχει θέσι τό ληστεύω.

Δέν ἔχει θέσι ἡ Ἐκκλησία! Ἄν εἶναι ἔτσι, τότε ἔχει θέσι ἡ ἀπληστία.

- Ὅποιος δέν στρατεύεται μέ τούς ἥρωες τοῦ Ἰ1, συστρατεύεται μέ τούς ἄρνητές, μέ τούς προδότες τοῦ Ἔθνους, ἀλλά καί τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ὁ σπουδαῖος Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης δέν θλιβόταν μέ τίς ἐκατόμβες τῶν θυσιῶν. Θλιβόταν καί πονοῦσε μέ τόν εὐτελισμό τῶν προδοτῶν.

Τόν πρόδωσαν πολλοί. Στά Ἀπομνημονεύματά του ὁ ἱστορικός Σπυρίδων Τρικoupης διασώζει ἕνα γράμμα τοῦ Ὑψηλάντη, ὅπου σημειώνει μέ πολλή πίκρα:

«Ἄνδρσι ἀγγέλαι λαῶν. Αἰ προδοσίαι σας, αἰ ἐπιβουλαί σας μέ βιάζουσι νά σᾶς ἀποχωρισθῶ. Ἐπατήσατε τούς ὄρκους σας, ἐπροδώσατε Θεό καί Πατρίδα. Ἐπροδώσατε καί ἐμέ τή στιγμή, καθ' ἣν ἤλπιζα νά νικήσω ἢ νά συναποθάνω μαζί σας ἐνδόξως. Τρέξατε, λοιπόν, ἀγοράσατε τήν σκλαβιάν σας μέ τήν ζωήν σας, μέ τήν τιμήν τῶν γυναικῶν καί τῶν παιδιῶν σας» (τόμ. Α', σελ. 129).

- Ἄς μή πικράνουμε τούς ἥρωες πρόγονους μας. Ἄς μὴν τούς ἀπογοητεύσουμε. Ἄς ἀνοίξουμε τά μάτια τῆς ψυχῆς. Καί τότε θά διαπιστώσουμε:

- Ἡ ἀνοιξίς τῆς λευτεριᾶς ἔφτασε. Τό ἄνθος τῆς τό πότισε τό αἷμα τῶν ἡρώων καί τῶν μαρτύρων τοῦ Γένους.

- Ἡ ἀνοιξίς μας ἀνθισε. Ἄνοιξε ἡ φύσις. Στολισμένη μέ τά μπουμπούκια τῆς

μυγδαλιᾶς, τῆς βερυκοκιᾶς, μέ τίς παπαρουνες τῆς. Ἄνοιξε κι ὁ Οὐρανός. Στόλισε τή γῆ μέ τή θεϊκή Παρουσία.

- Ἡ ἀνοιξίς μας ἔφτασε. Ἄνοιξε ἡ ἀγκαλιά τῆς Παρθένου καί δέχτηκε τό Θεό Λόγο. Ἄνοιξε ἡ ἀγκαλιά τῆς Ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καί δέχεται τό ἄσπτο πλάσμα Του.

- Ἡ ἀνοιξίς ἀνθισε. Παρά τή βαρεία παγωνιά τοῦ προηγούμενου χειμῶνα. Τῆς κατάρας τ' ἀγκάθι ξερριζώθηκε. Τῆς χαρᾶς τό λουλούδι μοσχοβόλησε.

- Ἡ ἀνοιξίς ἀνθισε. Τῆς λευτεριᾶς ἡ ματωμένη ἀνοιξίς. Τῆς λουλουδιασμένης ἐποχῆς ἡ νιότη θυσιάστηκε. Ματωμένα λουλούδια οἱ ἥρωες στήν ἀγκαλιά τῆς ἐλληρικῆς γῆς, μά καί τῆς οὐράνιας Πατρίδας.

- Τήν ἀνοιξί νά ζήσουμε, μᾶς λένε, μᾶς προτρέπουν τά εὐωδιαστά λουλούδια ἡρώων καί μαρτύρων.

Τήν ἀνοιξί τῆς ἀληθινῆς ζωῆς.

Τήν ἀνοιξί, πού λέγεται καλύτερη, σεμνότερη, δικαιοτέρα ζωή.

Τήν ἀνοιξί, πού λέγεται Ἀνάστασις.

Τήν ἀνοιξί, πού λέγεται Αἰώνια ζωή.

π. Δ. Α

Ἡ Ἐπιστολή τῆς Μεγ. Σαρακοστῆς

Πρός Ἐβραίους

(ἐρμηνεία πρὸς οἰκοδομήν τοῦ ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκη)

Κατά τή Μεγ. Σαρακοστή ἀναγινώσκειται Ἀπόστολος ἀπό τήν πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολή τοῦ Παύλου, πού μιλάει γιά τό Αἷμα τῆς Καινῆς Διαθήκης καί γιά τόν Ἰησοῦ ὡς Ἀρχιερέα.

Κυκλοφοροῦν:

- Τεῦχος α' (1-6 κεφάλαια). Σελ. 250.

- Τεῦχος β' (7-13 κεφάλαια). Σελ. 284.

- Κυκλοφορεῖ καί σέ ἕνα μεγάλο τόμο, δεμένο. Σελ. 426.

Καθένα ἀπό τά δύο τεύχη 8 €.

Ὁ μέγας τόμος 20 €.

Παραγγελίες στά τηλέφωνα:

2103212713 καί 2109765440.

Πατερικά**Πώς ξέπεσε ἡ Ἱερωσύνη!**

«Πολλοί εἰς τὰς Ἐκκλησίας εἰσεκώμασαν ταραχαί... ἐκ τοῦ πολλά καί παντοδαπά ἡμαρτηθῆσαι τοῖς τό διδασκαλικόν ἀξίωμα ἐγκεχειρισμένοι, ὧν τό καθ' ἓν ἐάσας, ἓν γράφω...

Τότε μέν οἱ φιλάρετοι εἰς Ἱερωσύνην προήγοντο, νυνὶ δέ οἱ φιλάργυροι.

Τότε οἱ φεύγοντες τό πρᾶγμα διὰ τό μέγεθος τῆς ἀρχῆς, νῦν δέ οἱ ἐπιπηδῶντες τῷ πράγματι διὰ τό μέγεθος τῆς τρυφῆς...

Τότε οἱ πρό ὀφθαλμῶν ἔχοντες τό θεῖον δικαστήριον, νυνὶ δέ οἱ μηδέ ἔννοιαν τούτου ἔχοντες...

Καί τί δεῖ τά πολλά λέγειν;

Μεταπεπτωκέναι λοιπόν τό ἀξίωμα ἔδοξεν:

ἀπό Ἱερωσύνης εἰς τυραννίδα,

ἀπό ταπεινοφροσύνης εἰς ὑπερηφάνειαν,

ἀπό νηστείας εἰς τρυφήν,

ἀπό οἰκονομίας εἰς δεσποτείαν...

Ταῦτα δέ οὐ κατά πάντων εἴρηται, ἀλλά κατά τῶν ἐνόχων. Εἰσί γάρ, εἰσιν οἱ κατά τόν ἀποστολικόν μέν ζῶσι χαρακτῆρα, ρῆξαι δέ φωνήν μή τολμῶντες.

(Ἰσίδωρος Πηλουσιώτης. Ἐπιστολή Ε', 21)

Μετὰφρασις

Στήν Ἐκκλησία εἰσέβαλαν πολλές ταραχές..., διότι ἔχουν κάνει κάθε εἶδους σφάλματα αὐτοί, στούς ὁποίους ἔχει ἀνατεθῆ τό διδασκατικό ἀξίωμα, ἀπό τά ὁποῖα θά ἀναφέρω μόνο ἓνα...

Τότε στήν Ἱερωσύνη προωθοῦνταν οἱ φιλάρετοι, ἐνῶ τώρα οἱ φιλάργυροι.

Τότε προωθοῦνταν ἐκεῖνοι, πού ἀπέφευγαν τό ἀξίωμα ἐξ αἰτίας τοῦ μεγέθους του, ἐνῶ τώρα ἐκεῖνοι, πού ὀρμοῦν σ' αὐτό γιά τό μέγεθος τῆς τρυφῆς...

Τότε ἐκεῖνοι, πού εἶχαν μπροστά στά μάτια τους τό θεῖο δικαστήριο, ἐνῶ τώρα αὐτοί πού οὔτε κἄν τό σκέφτονται...

Καί γιατί νά λέω πολλά;

Τό ἀξίωμα ξέπεσε:

ἀπό Ἱερωσύνη σέ τυραννία,

ἀπό ταπεινοφροσύνη σέ ὑπερηφάνεια,

ἀπό νηστεία σέ ἀπόλαυση,

ἀπό διαχείριση σέ δεσποτεία...

Αὐτά δέν εἰπώθηκαν ἐναντίον ὄλων, ἀλλά τῶν ἐνόχων. Διότι ὑπάρχουν καί ἐκεῖνοι, πού ζοῦν μέ ἀποστολικό τρόπο, ἀλλά δέν τολμοῦν νά ἀνοιξοῦν τό στόμα τους.

Τόμοι «Βαπτιστοῦ»

Κυκλοφόρησε ὁ τόμος τοῦ περιοδικοῦ «Βαπτιστής» τοῦ ἔτους 2013.

Ἐπὶ τῶν ὑπάρχουν καί τόμοι προηγούμενων ἐτῶν. Κάθε τόμος 12 €. Τηλ. 2103212713.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Πλήρωμα χαρᾶς

Εὐλογημένη ἡ ἀρχὴ τῆς θείας Λειτουργίας. «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...*». Χαρούμενο τό τέλος τῆς. Δοξολογοῦμε τὴ βασιλεία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, πού μᾶς εἰσάγει στὴν ἐπίγεια βασιλεία Του, πρόγευσι τῆς ἐπουράνιας. Ἐάν ἡ θεία Λειτουργία, μέ ἀποκορύφωμα τῆ **γλυκύτητα** τῆς θείας Κοινωνίας, εἶναι πηγὴ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, πόσο μᾶλλον ἡ ἐπουράνια Λειτουργία! Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρανοῖς θά χαρίζη «*εἰς αἰῶνας αἰώνων*» **ἀνεκλάλητη ἀγαλλίασι**.

- Στὴν ἀρχὴ εὐλογία, δοξολογία. Καὶ στό τέλος πάλι εὐλογία καὶ δοξολογία. Ὑμνοῦμε τόν Θεό τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς χαρᾶς, τῆς καλωσύνης καὶ εὐφροσύνης, μέ τόν τριπλό αἶνο: «*Εἶη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καί ἕως τοῦ αἰῶνος*».

Ἡ δοξολογία αὐτῆ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου εἶναι παρμένη ἀπό τόν **ψαλμό 112 (στ. 2)**. Ὁ ψαλμός αὐτός εἶναι ὁ πρῶτος μιᾶς σειρᾶς ψαλμῶν (112-117), πού ἐψέλναν οἱ Ἑβραῖοι τὴν ἑσπέρα τοῦ Πάσχα.

- Θά ἦταν ἀπίθανο νά ποῦμε, ὅτι ὁ στίχος τοῦ ψαλμοῦ, «*εἶη τό ὄνομα Κυρίου...*», θά ψάλθηκε ἀπό τόν Κύριό μας καί τούς μαθητές Του στό τέλος τοῦ **Μυστικοῦ Δείπνου**, τὴ νύκτα πρό τοῦ ἐκουσίου Πάθους, ὅπου προκαταβολικά προσφέρθηκε ὡς Πασχάλιος Ἄμνος; «*Καί ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τό ὄρος τῶν ἐλαιῶν*» (Ματθ. κστ' 30).

- Μετά τό Δείπνο τό Εὐχαριστιακό οἱ πιστοί ὑμνοῦν τόν Θεό μέ τόν ψαλμικό στίχο.

- Ἄλλά δέν ὑμνοῦν τόν Κύριο μέ τόν αἰώνιο ὕμνο μόνο ὅταν δέχονται τὰ **εὐχάριστα**, μέ κορύφωσι τῆ θεία Εὐχαριστία, ἀλλά καί ὅταν τὰ κακά, τούς πόνους καί τίς θλίψεις, δέχονται ὡς ἐπίσκεψι Κυρίου καί πηγὴ μελλόντων ἀγαθῶν. Ὁ **Ἰώβ** πάνω στό βαθύ του πόνο εὗρισκε τὴ δύναμι νά αἰνῆ τό ὄνομα τοῦ Κυρίου, παρόμοια μέ τόν ψαλμό: «*Ὁ Κύριος ἔδωκε, ὁ Κύριος ἀφείλατο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καί ἐγένετο· εἶη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον εἰς τούς αἰῶνας*» (Ἰώβ α' 21).

- Οἱ περισσότεροι νομίζουν, ὅτι ἡ εὐλογία τῆς θείας Λειτουργίας τελειώνει μέ τό «*Εἶη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον...*» ἢ μέ τό «*εὐλογία Κυρίου καί ἔλεος...*» τῆς ἀπολύσεως. Δυστυχῶς μιᾶ ὑπέροχη προσευχὴ γιὰ χαρὰ καί εὐφροσύνη «*κορβεται*» ἀπό τούς πιστούς. Λέγεται μυστικά ἀπό τόν λειτουργό, ὡσάν νά πρόκειται γιὰ δική του μόνο χαρὰ, γιὰ δική του μόνο εὐφροσύνη, γιὰ δικό του μόνο «*πλήρωμα*».

Μά ἡ ὑπέροχη εὐχὴ εἶναι ὄλων τῶν πιστῶν, καί μάλιστα ὅσων ἀπήλαυσαν τὴ **γλύκα τῆς θείας Κοινωνίας**.

- Τά λόγια τῆς ἀκροτελεύτιας εὐχῆς: «*Τό πλήρωμα τοῦ νόμου καί τῶν προφητῶν αὐτός ὑπάρχων, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν τὴν πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς καί εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν*».

- Μιλáει γιὰ **πλήρωμα χαρᾶς σέ ὄλους**. Βλέποντας αὐτὴ τὴ χαρὰ ὁ ἱερός Χρυ-

σόστομος, ὁ συντάκτης ἄλλωστε ὅλης τῆς θείας Λειτουργίας καί τῆς εὐχῆς αὐτῆς, λέει: «Πλήρωσον χαρᾶς καί εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν». Ποίας ἄρα χαρᾶς λέγει; Μὴ τῆς βιοτικῆς; Μὴ γένοιτο· οὐ γάρ ἂν, εἰ ταύτην ἠθελον, ὄρων κορυφᾶς κατελάμβανον καί ἐρημίας, καί σάκκον περιεβάλλοντο· ἀλλ' ἐκείνην λέγουσι τὴν χαρὰν, τὴν οὐδὲν κοινόν ἔχουσαν πρὸς τὸν παρόντα βίον, τὴν τῶν ἀγγέλων, τὴν ἄνω. Καί οὐχ ἅπλως αὐτὴν αἰτοῦσιν, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς τῆς ὑπερβολῆς· οὐ γάρ λέγουσι, δός, ἀλλὰ «πλήρωσον»· καί οὐ λέγουσιν, ἡμᾶς, ἀλλὰ, «τὰς καρδίας ἡμῶν». Αὕτη γάρ μάλιστα καρδίας χαρὰ» (Ε.Π.Ε. 11,232).

Μετὰ φρασις: Λέμε στό τέλος τῆς θείας Λειτουργίας: «Γέμισε τίς καρδιές μας μέ χαρὰ καί εὐφροσύνη». Ποιά χαρὰ ἄραγε ἐννοεῖται μέ τὰ λόγια («πλήρωσον χαρᾶς») τοῦ λειτουργοῦ; Μῆπως ἡ κοσμική χαρὰ; Ὅχι βέβαια. Ἄν ἐπιζητοῦσαν τέτοια χαρὰ, δέν θά σαρκφάλωναν στά βουνά καί δέν θά κατέφευγαν στίς ἐρήμους οἱ μοναχοί, πού δέν ἔχουν τίποτε κοινό μέ τὴν παρούσα ζωῆ. Ἐννοεῖται, λοιπόν, ἡ ἄλλη, ἡ ἀγγελική καί οὐράνια χαρὰ. Καί δέν τὴν ζοῦν ἅπλως οἱ χριστιανοί αὐτὴ τῆ χαρὰ, ἀλλὰ τὴν ζητοῦν σέ **ὑπερβολική** ποσότητα. Δέν λένε, «δῶσε», ἀλλὰ λένε, «**γέμισε**». Καί δέν λένε «χαρὰ σέ μάς», ἀλλὰ λένε, «νά γεμίσης τίς **καρδιές** μας χαρὰ». Αὕτη πρό πάντων εἶναι ἡ χαρὰ τῆς καρδιάς.

● Ὁ Χριστός εἶναι τό **πλήρωμα**. Τό πλήρωμα τῆς **Θεότητος**, πού προσέλαβε ὅλο τό πλήρωμα τῆς **ἀνθρωπότητος** (Κολοσ. α' 19). Μέσα στόν ἄνθρωπο Ἰησοῦ Χριστοῦ (ὅπως Τόν ἔβλεπαν) «κατοικεῖ πᾶν τό πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς» (Κολοσ. β' 9).

Κατὰ ἀνάλογο τρόπο τό πλήρωμα τοῦ Θεανθρωπίνου Σώματος γεμίζει τὴν ὑπαρξί τοῦ κοινωνοῦντος «μετὰ φόβου Θεοῦ...». **Κοινωνεῖ ὁλόκληρο** τόν Χριστό, ἀφοῦ Αὐτός εἶναι «ὁ μελιζόμενος καί μὴ διαιρούμενος».

● Ὁ Χριστός εἶναι τό **πλήρωμα** τοῦ Νόμου καί τῶν **Προφητῶν**. Στό πρόσωπό Του, στήν ἐπί γῆς παρουσία Του ἐκπληρώθησαν ὅλες οἱ περί Μεσσία προφητείες.

● Ὁ Χριστός εἶναι τό **πλήρωμα** τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ, τῆς προαιωνίου βουλῆς Του (Ἐφεσ. α' 3). Εἶναι «ὁ πληρώσας πᾶσαν τὴν πατρικὴν οἰκονομίαν». Ἡ πληρῆς καί τελεία ὑπακοή Του ἐφάρμοσε ὅλα ὅσα ἡ οἰκονομία τοῦ Θεοῦ εἶχε ὀρίσει γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

● Ὁ Χριστός εἶναι τό **πλήρωμα** καί μέ ἠθικό βάρος. Δηλαδή, ἦρθε ὄχι γιὰ νά καταργήσῃ τό νόμο καί τοὺς προφήτες, «ἀλλὰ πληρῶσαι» (Ματθ. ε' 17). «Ἐπλήρωσε πᾶσαν δικαιοσύνην» (Ματθ. ιγ' 15). Εἶναι ὁ τέλειος, ὁ ἀπόλυτος Ἀναμάρτητος.

● Ὁ Χριστός ἐπλήρωσε ὄχι μόνο ὡς **ἐκπληρῶν**, ὄχι μόνο ὡς **ἐφαρμοζών** καί ζῶν, ἀλλὰ καί ὡς... **χορῶστης!** Πλήρωσε «τά σπασμένα τά δικά μας». Ἦρθε «δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντί πολλῶν» (Ματθ. κ' 28).

● Αὐτόν τόν Χριστό, πού εἶναι «τό **Πλήρωμα**», παρακαλοῦμε: «Πλήρωσον χαρᾶς καί εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν».

—Νά φύγουμε, Κύριε, ἀπό τό Ναό Σου, **γεμᾶτοι χαρὰ** καί εὐφροσύνη.

—Καμμιά ἄλλη χαρὰ, **ψεύτικη καί κοσμική**, νά μὴν ἐπιζητοῦμε, ἀφοῦ ἡ καρδιά μας, γεμάτη Χριστό, δέν χωράει τέτοια χαρὰ.

—Ἦρθες γιὰ νά ἔχουμε τὴ δική Σου χαρὰ «**πεπληρωμένην**», ὁλόκληρη καί ἐπαρκῆ.

—Σέ εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴ χαρὰ αὐτή, **πρόγευσι** τῆς χαρᾶς, πού ἀναμένει τοὺς πιστοὺς στήν οὐράνια θεία εὐφροσύνη.

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Διαφάνεια στην αγαθοεργία

Β΄ Κορ. ν΄ 20-23

Συστολή για τό σκάνδαλο (στ. 20)

Φοβάται πολύ ό άπ. Παύλος τό σκάνδαλο. Γι΄ αυτό και στόν επόμενο στίχο τής Β΄ προς Κορινθίους ΄Επιστολής σημειώνει: «Στελλόμενοι τουτο, μή τις ήμās μομήσπται έν τή άδρόπτη ταύτη τή διακονουμένη ύφ΄ ήμών» (ν΄ 20). Στήν άπλοελληνική: «Φοβόμαστε τουτο, μήπως κανείς μās κατηγορήσπ για τίν πλούσια αὐτή συνεισφορά, πού φροντίζεται από μās (μήπως κανείς μās κατηγορήσπ για κατάχρησι)».

- Οί προσφορές τών πιστών, είτε σέ χρήματα, είτε σέ κοσμήματα, είτε σέ κτήματα, είτε σέ είδη, είτε σέ άκίνητα, όλες πρέπει νά εκποιούνται για έλεημοσύνη.

- Τά αγαθά δέν είναι για νά τά νέμονται ώρισμένοι (και εκκλησιαστικοί οργανισμοί!), αλλά για νά διανεμονται. Δέν είναι προς εκμετάλλευσι ή επένδυσι ή αύξησι μιās «εκκλησιαστικής περιουσίας», αλλά για τί διακονία τών φτωχών αδελφών.

- Οί χριστιανοί τών πρώτων αιώνων διακρίνονταν «έν τή άδρόπτη ταύτη τή διακονουμένη» (στ. 20), για τίν αφειδώλευτη διακονία τής έλεημοσύνης.

Πλήρωναν άδρά τό φόρο τής αγάπης.

΄Εμείς θά πληρώσουμε άδρά τίν τσιγγουινιά και τί σκληροκαρδια μας.

΄Ενώπιον Θεοῦ και ανθρώπων (στ. 21-22)

΄Η έλεημοσύνη, όταν ενεργήται ατομικά, έχει άφάνεια (Μαθ. στ΄ 4). ΄Όταν ενεργήται συνολικά, από τίν εκκλησιαστική κοινότητα (έννορία, έπισκοπή, μονή, χριστιανική αδελφότητα) άπαιτεί διαφάνεια. Δέν άρκεί νά είμαστε καλοί στά μάτια του Κυρίου. ΄Υπολογίζουμε και τίς ύποψίες τών ανθρώπων. Σέ θέματα, πού μπορούμε νά προλάβουμε σκόλια και σκαν-

δαλισμό, οφείλουμε νά είμαστε έτοιμοι «πρός άπολογία παντί τῷ αίτοῦντι» (Α΄ Πέτρ. γ΄ 15).

΄Ο Παύλος προνοούσε και για τίς τρεις ύφεις τής τιμότητας:

- Τίμοι μέ τόν έαυτό μας.
- Τίμοι μέ τούς άλλους.
- Τίμοι μέ τό Θεό.

Σημειώνει στόν επόμενο στίχο: «Προνοούμενοι καλά οὐ μόνον ένώπιον Κυρίου, αλλά και ένώπιον ανθρώπων» (στ. 21). ΄Απόδοσις στήν άπλοελληνική: «Λαμβάνουμε πρόνοια, ώστε τά έργα μας νά είναι καλά όχι μόνο στά μάτια του Κυρίου, αλλά και στά μάτια τών ανθρώπων».

- Κάποτε άμελοῦμε νά λογοδοτήσουμε ως εκκλησία. ΄Επαναπαυόμαστε στο ότι δέν καταχραστήκαμε ιερά χρήματα. ΄Ίσως σκεπτόμαστε:

—*Άς λένε! ΄Εγώ είμαι έν τάξει μέ τόν Θεό και τί συνείδησί μου. Δέν πάνε νά κόψουν τό λαίμο τους; Θά κάτσω νά εξηγήω στόν καθένα τό και τό...*

Δέν σκέφτηκε έτσι ό Παύλος. Τό βεβαιώνει και ό ιερός Χρυσόστομος: «Τί ίσον Παύλου γένοιτ΄ άν; Οὐδέ γάρ είπε, άπολλύσθω και οίμωζέτω ό βουλόμενος τοιούτων τι ύποπεύειν΄ έως άν μή καταγινώσκω μου τό συνείδος, ουδείς μοι λόγος τών ύποπευόντων... Και οὐ μόνον κατηγορίας φεύγει, αλλά και μώμους και τίν τυχοῦσαν κατάγνωσιν και ψιλήν ύπόνοιαν» (Ε.Π.Ε. 19,480). Μετάφρασις: Τί μπορεί νά εξισωθῆ μέ τόν Παύλο; Δέν είπε: «Τί μέ νοιάζει τί λέει κάθε καχύποπος; Άς πάπ στο καλό του. ΄Εγώ κοιτάζω τί συνείδησί μου. Δέν λογαριάζω τόν κάθε καχύποπο».... Προσπαθεί νά άποφύγη όχι μόνο τίς κατηγορίες, αλλά και τίς τυχόν επικρίσεις και τίν παραμικρή ύπόνοια.

- ΄Επιστρατεύεται και άλλος συνεργός του Παύλου, ώστε ή «επιτροπή τής λογίας» νά είναι πιό φερέγγυα. «Συνεπέμψαμεν αυτοίς τόν αδελφόν ήμών, όν έδοκιμάσαμεν έν πολλοίς πολλάκις

σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δέ πολύ σπουδαιότερον πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς» (στ. 22). Στὴν ἀπλοελληνική: «*Ἐπίσης μαζί μ' αὐτοὺς στείλαμε τὸν ἀδελφό μας, γιὰ τὸν ὁποῖο σέ πολλές περιπτώσεις πολλές φορές διαπιστώσαμε, ὅτι εἶναι πρόθυμος. Τώρα δέ εἶναι πολύ προθυμότερος λόγω τῆς πολλῆς ἐμπιστοσύνης, πού ἔχει σέ σᾶς*».

Δέν ἀρκεῖ μιά ἐπιτροπή οἰκονομικῆς διαχειρίσεως νά εἶναι πολυπρόσωπη. Πρέπει καί ν' ἀποτελῆται ἀπό πρόσωπα δοκιμασμένα γιὰ τὰ καθάρὰ τους χέρια καί τῆ σπλαχνική τους καρδιά. Τέτοιο πρόσωπο εἶναι καί ὁ τρίτος τῆς ἐπιτροπῆς ὑπό τόν Τίτο.

● Δέν βάζουμε τόν κλέφτη νά φυλάη τὰ χρήματα. Οὔτε τὸ λύκο νά φυλάη τὰ πρόβατα. Οἱ χαρακτηρισμοί «κλέπτης» καί «λύκος» γιὰ πρόσωπα σέ ἐκκλησιαστικά «πόστα» εἶναι τῆς Ἁγίας Γραφῆς (Ἰωάν. β' 6. Πράξ. κ' 29).

Ἄπεσταλμένοι τῶν ἐκκλησιῶν (στ. 23)

Ἔνας ἀπό τούς λόγους, πού κατέλαβαν τὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας κλέπτες καί λυκοποιημένες, ἀγύρτες καί ἐκμεταλλευτές, εἶναι ὅτι ἀγνοήθηκε στὴν ἐπιλογή τῶν προσώπων ἡ ψῆφος τῆς Ἐκκλησίας. Καί φυσικά Ἐκκλησία δέν εἶναι μόνο οἱ ἐπίσκοποι, πού αὐτοπροσδιορίζονται, «*ἡ διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας*»!

Ἄς δοῦμε τίς περγαμνές, πού εἶχαν οἱ ἀπεσταλμένοι γιὰ τὸ ἔργο τῆς ἐλεημοσύνης: «*Εἶτε ὑπὲρ Τίτου, κοινῶς ἐμός καί εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἶτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ*» (στ. 23). Στὴν ἀπλοελληνική: «*Εἶτε γιὰ τὸν Τίτο πρόκειται, αὐτός εἶναι φίλος μου καί συνεργάτης στό ἔργο μου γιὰ σᾶς· εἶτε γιὰ τούς ἀδελφούς μας πρόκειται, αὐτοὶ εἶναι ἀπεσταλμένοι τῶν ἐκκλησιῶν, δόξα τοῦ Χριστοῦ*».

Ἦσαν:

- Κοινωνοὶ καί συνεργοὶ τοῦ Ἀποστόλου.
- Ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ.
- Ἀπόστολοι τῶν ἐκκλησιῶν.
- Δόξα Χριστοῦ!

Ἐνδειξις ἀγάπης (στ. 24)

Ἄ Θεός ἔστειλε τόν Υἱό Του τόν Ἀγαπητό, γιὰ νά ἐνεργήσῃ τὴν κατ' ἐξοκὴν ἐλεημοσύνη, νά προσφέρῃ τὸν ἑαυτό Του.

Πρότυπο γιὰ κάθε προσφορά εἶναι ἡ αὐτοπροσφορά τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

● Ὅ,τι πῖο ἀγαπῆτο εἶχε ὁ ἀπόστολος Παῦλος, τὸ στέλνει στό ἔργο τῆς ἀγάπης. Νά συνάξουν χρήματα, νά τὰ μεταφέρουν καί νά

ἐλεήσουν τούς «ἀγίους τῆς Ἱερουσαλήμ». Ἡ στρατευομένη Ἐκκλησία ἐπιλέγει τούς πῖο ἐκλεκτούς γιὰ τὸ ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς καί τῆς ἀγάπης, τῆς διακονίας τοῦ λόγου καί τῶν τραπεζῶν. Παράδειγμα ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος.

● Ὅ,τι πῖο ἀγαπῆτο καί ἐκλεκτό ἔχουν οἱ χριστιανοί, τὸ προσφέρουν στὴν ἐλεημοσύνη, στοὺς φτωχοὺς, στό Χριστό (Ματθ. κε' 40).

Καυχίεται ὁ Παῦλος γιὰ τούς τρεῖς ἀδελφούς καί συνεργούς, πού στέλνονται γιὰ τὴ «λογία». Ζητάει τώρα ἀπ' τούς Κορινθίους νά τοῦ δώσουν τὴ χαρά, μέ τὴν προθυμία τους, νά καυχίεται καί γι' αὐτούς: «*Τὴν οὖν ἐνδειξίν τῆς ἀγάπης ὑμῶν καί ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν εἰς αὐτούς ἐνδείξασθε εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν*» (στ. 24). Ἀπόδοσις στὴν ἀπλοελληνική: «*Δώστε λοιπὸν σ' αὐτούς, γιὰ νά δοῦν οἱ ἐκκλησίες τὴν ἀπόδειξιν, πού θ' ἀποδεικνύη τὴν ἀγάπην σας, καί τὸ γιατί καυχώμαστε γιὰ σᾶς*».

● Τιμώντας τούς ἀπεσταλμένους τοῦ Θεοῦ, τὸν Θεὸ τιμάμε. «*Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται. Καί ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποστειλαντά με*» (Ματθ. ι' 40). Ἡ τιμὴ τοὺς ἐργάτες τοῦ Θεοῦ, στοὺς κληρικούς, πρεσβυτέρους καί ἐπισκόπους, εἶναι τιμὴ σ' αὐτούς πού τοὺς ἐπέλεξαν καί τοὺς χειροτόνησαν, δηλαδή, στὶς ἐκκλησίες. Εἶναι τελικά τιμὴ στὸν ἴδιο τὸν Κύριο.

● Γιὰ νά εἶναι ἀξιότιμοι καί ἀξιοσέβαστοι οἱ διάκονοι τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ ἱερεῖς καί οἱ ἀρχιερεῖς, δέν ἀρκεῖ αὐτό, πού οὕτως ἢ ἄλλως, εἶναι. Ἀπαιτεῖται ἡ ψῆφος κλήρου καί λαοῦ στὴν ἐκλογή τους καί στὴ χειροτονία τους.

Ἄ χειροτονῶν δέν στέλνει ἀπρόσωπο ὄν σέ ἀπρόσωπη μάζα. Στέλνει ποιμένα σέ λογικά πρόβατα. Καί τὰ πρόβατα, ἂν δέν συμφωνοῦν μέ τὴν ἐκλογή, προβαίνουν κατὰ τὴ χειροτονία σέ ἀποδοκίμασιες. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Ὁ μέλλων χειροτονεῖν καί τὰς τῶν πιστῶν εὐχὰς καλεῖ τότε, καί αὐτοὶ ἐπιψηφίζονται, καί ἐπιβοῶσιν ἅπερ ἴσασιν οἱ μεμνημένοι*» (Ε.Π.Ε. 19,484). Μετάφρασις: Ἐκεῖνος, πού χειροτονεῖ, ζητάει καί τίς εὐχές τῶν πιστῶν. Κι αὐτοὶ ἐγκρίνουν τὴν ἐπιλογή καί ἐπιδοκιμάζουν φωναχτά, κάτι, πού εἶναι γνωστό στοὺς μνημένους.

● Γιατί νά δημιουργοῦνται ἐκ τῶν ὑστέρων προβλήματα; Γιατί ν' ἀγνοῖται ἡ γνώμη κλήρου καί λαοῦ; Γιατί νά μὴν ἐπιλέγονται πρόσωπα ἀνεπίληπτα, μέ συνειδησι τῆς ἀποστολῆς, τῆς σταυρικῆς τους πορείας καί τῆς διαρκοῦς προσφοράς στό ἔργο τῆς παντοειδούς ἐλεημοσύνης;

Δ.Γ.Α.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Γυναίκα, ὀρθόδοξη, ἑλληνίδα

Εἰν' ἀλήθεια, πὼς γυναίκα τὴν καρδιά διαπέρασε πρῶτα τὸ βόλι τῆς ἀμαρτίας. Μὰ ἐξ ἴσου εἶν' ἀλήθεια, πὼς γυναίκα ἡ ἀγιασμένη ὑπαρξίς δέχτηκε, τὴ μέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὸ μήνυμα τῆς σωτηρίας καὶ τῆς λυτρώσεως.

• Εἰν' ἀλήθεια, πὼς μέσα στοὺς αἰῶνες ἡ γυναίκα ἔγινε ἀντικείμενο γιὰ ποικίλη ἐκμετάλλευσι καὶ σκεῦος πειρασμοῦ.

Μὰ ἐξ ἴσου εἶν' ἀλήθεια, πὼς τῆς γυναίκα οἱ χορδές συγκινοῦνται περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι ὁμορφο καὶ ὑψηλό, ἱερό καὶ θεϊκό.

• Εἰν' ἀλήθεια, πὼς γιὰ πολλοὺς αἰῶνες ἡ γυναίκα περιφρονήθηκε σάν κατώτερο πλάσμα, σάν μιὰ δούλα.

Μὰ ἐξ ἴσου εἶν' ἀλήθεια, πὼς Γυναίκα ἦταν τὸ πρόσωπο, πού βρέθηκε ἀγνότερο καὶ καθαρότερο πάνω στὴ γῆ ἀπὸ τὸν Πλάστη καὶ Δημιουργό.

• Εἰν' ἀλήθεια, πὼς στὸ πρόσωπο τῆς Παναγίας ἀποκαταστάθηκε ἡ ζημιὰ τῆς πρώτης γυναίκα. Στὸ πρόσωπό Της τιμήθηκαν τὰ δύο ἱερώτερα καὶ θεϊκώτερα πράγματα στὸν κόσμο:

Ἡ παρθενία καὶ ἡ μητρότητα.

• Εἰν' ἀλήθεια, πὼς ἡ γυναίκα, ἡ μάνα, πλάθει χαρακτήρες.

Αὐτὴ κατασκευάζει τὰ ἀριστουργήματα τῆς ἀγιότητος.

Αὐτὴ ἐμπνέει ἡρωισμό.

Αὐτὴ γεννᾷ τίς πιὸ ὁμορφες ιδέες.

Κι' ἂν γιὰ κάθε γυναίκα τοῦ κόσμου ταιριάξῃ ἓνας θρόνος κι ἓνας πόνος, γιὰ τὴν Χριστιανὴ Ἑλληνίδα ταιριάξουν ἓνας ὕμνος κι ἓνας αἶνος.

Γιὰ μᾶς παίρνει βαθύ νόημα ἐκεῖνο

τῆς Σπαρτιάτισσας μάνας, τὸ «Ἦ τάν ἡ ἐπί τᾶς». Ἦ θά γυρίσης νικητὴς καὶ θά τὴν φέρης τὴν ἀσπίδα, ἡ νά σέ ὑποδεχτῶ ἡρωα ξαπλωμένο πάνω σ' αὐτήν.

Ἦ μεγάλη Μάνα τοῦ Χριστοῦ μας, ἡ Εὐαγγελίστρα, τῶξερε, πὼς ὁ Γυιὸς τῆς, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, θά πάη νά πολεμήσῃ στὸ μετερίζι τοῦ Σταυροῦ, καὶ θά συνέβαιναν σ' Ἐκεῖνον καὶ τὰ δύο. «Καὶ Τὸν καὶ ἐπὶ Τοῦ».

Καὶ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ θέλησε νά πεθάνῃ.

Καὶ τὸ Σταυρό σάν νικητὴς τῆς Ἀναστάσεως σηκώνει.

• Ἄς περάσουν μέσα μας, στὶς 25 Μαρτίου, τὰ ὑψηλά μηνύματα.

• Ἄς ἀνεβοῦμε λίγο πιὸ ψηλά, ψηλότερα. Κι ἀκόμα ψηλότερα.

• Γι' αὐτὸ ἄλλωστε κατέβηκε ὁ Θεὸς Λόγος στὰ χαμηλότερα.

Ἡ ἡρωῖνη νίκησε τὸ ταλέντο

Ἡρωα καὶ πρωταγωνιστὴ τὸν θεωροῦσαν ἑκατομμύρια θαυμαστὲς του.

Καὶ ἦταν «ἡρώας» στὴν ὀθόνη καὶ στὸ σανίδι. Ἦταν σπουδαῖος ἡθοποιὸς ὁ Φίλιπ Σείμουρ Χόφμαν. «Ἡ συνεισφορά του στὴν τέχνη ἦταν ἀνυπολόγιστη», δήλωσαν σπουδαῖοι ἡθοποιοὶ γιὰ τὸν Ἀμερικανὸ συνάδελφό τους, πού στὰ 46 του χρόνια βρέθηκε νεκρὸς στὸ διαμέρισμά του στὴ Νέα Ὠόρκη.

• Ἦρωας στὴ σκηνή, ὄμμα τῆς ἡρωῖνης στὰ σκοτεινὰ τῆς παρασκήνια. Βρέθηκε μέ τὴ σύριγγα καρφωμένη στὸ χέρι, νεκρὸς ἀπὸ ὑπερβολικὴ δόσι ἡρωῖνης.

Στὸ σανίδι τοῦ θεάτρου ἔπαιζε καλὰ τοὺς ρόλους του. Μὰ, ἀντὶ νά χορέψῃ τὸ χορὸ τῆς χαρᾶς, τὸ πάθος, ἡ ἐξάρτησις, τὸν ἔκανε νά χορέψῃ τρικλίζοντας πάνω στὶς

σάπιες σανίδες τῶν παραισθήσεων, τό **χορό τοῦ θανάτου**.

● Σημείωσαν τήν ἐπομένη τοῦ θανάτου του (3 Φεβρ. 2014) οἱ ἐφημερίδες: «*Ἡ ἠρώϊνη νίκησε τό ταλέντο!*»

Τί κρίμα!

● Ἡ ἐξάρτησις νικάει τήν **ἐλευθερία**.

● Ἡ συνήθεια τῆς ἀμαρτίας νικάει τήν **ζωή**, ἀφοῦ εἶναι βέβαιο, ὅτι «τά ὀψώνια τῆς ἀμαρτίας θάνατος» (Ρωμ. στ' 23).

● Ἡ ἀπάτη τῶν ψευδαισθήσεων μεριάζει καί ἀκινητοποιεῖ τήν **ἀγάπη** τοῦ Θεοῦ.

● Ἡ τραγωδία τοῦ κακοῦ ἀφανίζει τό **χαμόγελο** τῆς νιότης.

● Τό ἄλμα στό χάος γίνεται πιό μαγικό ἀπό τό **ἄλμα τῆς ζωῆς**.

Ταλέντα πολλά θάβονται στίς βρώμικες χωματερές ἐλεεινῶν παθῶν. Ὁραίες ψυχές **ἀλυσοδέονται** ἀπό πόθους σκοτεινοῦς καί σέρνονται στά τάρταρα.

Καί ὅλα αὐτά γιατί δέν πίστεψαν σ' Ἐκεῖνον, πού ἀκριβοπλήρωσε τήν ἀπειρητήσιν μας.

● Δέν ἀγαπήσαμε τόν Ἰησοῦ Χριστό, πού **ἐξαρτήθηκε** πάνω στό Σταυρό γιά τή δική μας **ἐλευθερία**.

● Τά δικά Του **καρφιά**, γιά ὅσους Τόν δέχονται, εἶναι τό **ξεκάρφωμα** ἀπό ὅλων τῶν εἰδῶν τίς ἐξαρτήσεις.

Οἱ ιστοσελίδες τῶν Μητροπόλεων

Ἡ ραγδαία ἀνάπτυξις τῆς τεχνολογίας στά μέσα μαζικῆς ἐπικοινωνίας καί πληροφόρησις εἶναι ὁ μέγας πειρασμός τῶν συγχρόνων χριστιανῶν. Σχεδόν ὅλοι ἀσχολοῦνται μέ αὐτή καί ἐπιδιώκουν τήν **προβολή**. Θέλουν νά δείξουν εὐρύτερα αὐτά πού οἱ ἴδιοι κάνουν.

Ἄλλοτε οἱ Μητροπόλεις ἔχουν ιστοσελίδες καί προβάλλουν τό ἔργο τους, ἢ καλύτερα, ἀσημαντες δραστηριότητες, πού νομίζουν ὅτι ἀποτελοῦν σπουδαῖο ἔργο καί πρέπει νά προβληθῆ, γιά νά παραδειγματιστῆ ὁ λαός, ἐνῶ στήν πραγματικότητα προβάλλεται **«τό τίποτα»**.

Ἄλλοτε, πόση πνευματική ἀξία ἔχει

μία ἀρχιερατική λειτουργία ἢ ἓνα ἀρχιερατικό συλλειτουργο μέ λαμπροφορεμένους Ἀρχιερεῖς, σέ μία ἐποχή μάλιστα πού ὁ λαός δέν μπορεῖ νά ἐξοικονομήσῃ οὔτε τά στοιχειώδη τῆς ζωῆς;

Δυστυχῶς οἱ περισσότεροί Ἀρχιερεῖς ζοῦν στό δικό τους κόσμον, χωρίς νά ἐπηρεάζονται ιδιαίτερα, καί ἄς ἐτοιμάζουν οἱ συνεργάτες τους ἱερεῖς μερικές μερίδες φαγητοῦ γιά τοῦς πεινασμένους καί δυστυχεῖς.

Στίς ιστοσελίδες τους οἱ Μητροπολίτες **προβάλλουν κάθε κίνησί τους**. Ποῦ πήγαν, τί εἶπαν, τί φόρεσαν ὡς λειτουργοί τοῦ ταπεινοῦ Ἰησοῦ, τί ἔφαγαν, τί δῶρα ἀντάλλαξαν μέ τοῦς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς τους, τί σχεδιάζουν γιά τό μέλλον, τήν ὥρα, πού τό παρόν ἦταν κενό...

Τόση **ματαιοδοξία** οὔτε στοῦς κοσμικούς δέν συναντᾶμε. Ἐρχοῦν οἱ πνευματικοί μας πατέρες, ὅτι ἡ προβολή καί ἡ διαφήμισις δέν ἔχουν καμμία σχέσι μέ τήν πνευματική ζωή καί εἰδικότερα μέ τήν ἀρετή τῆς ταπεινοφροσύνης.

Οἱ ματαιόδοξοι Ἀρχιερεῖς ἔχουν ἐπιστρατεύσει καί εἰδικούς κληρικούς, πού τοῦς συνοδεύουν σέ κάθε δημόσια ἐμφάνισί τους καί ἀπαθανατίζουν τό βηματισμό τους, τίς κινήσεις τους, τά λόγια

ἸΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἑπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἰωάννης Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἑπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννῖνων 6 - Μοσχάτο

Ἐτησια συνδρομή:

Ἑσωτερικοῦ **10 €**. Κύπρου **20 €**.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης **20 €**. Ἀμερικῆς: **δολ. 25**.

Καναδά καί Αὐστραλίας: **δολάρια 30**.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

τους, τούς κατά συνθήκην χαιρετισμούς, τίς εὐλογίες τους, αλλά και τίς λειτουργίες τους, πού τελούνται «**πρός τό θεαθήναι**» συνήθως.

Θέλουν νά μή χαθή τίποτα ἀπό τό ἀρχεῖο τους. Κάθε τι πού τροφοδοτεῖ τόν ἐγωισμό τους και τό κοσμικό φρόνημα, πού τούς ἔχει αἰχμαλωτίσει, τό διαφυλάσσουν.

Ἔλα αὐτά δείχνουν, ὅτι οἱ συγκεκριμένοι Μητροπολίτες βρίσκονται σέ λάθος δρόμο, γι' αὐτό κάτι πρέπει νά γίνη. Δέν εἶναι δυνατόν νά σέρνονται ἀπό τήν ἐπικαιρότητα και νά ἐπιδιώκουν τήν προβολή χωρίς λόγο και αἰτία. Ἄν ἐπρόκειτο γιά θέματα Ἐκκλησίας, θά μπορούσε κανεῖς νά τούς ἐπαινεῖς...

Δέν πιστεύουμε, ὅτι κάποια μέρα ὅλοι οἱ πνευματικοί μας πατέρες θά συναίσθανοῦν τήν ἐσφαλμένη τους πορεία και θά μετανοήσουν, ἀκολουθώντας τό δρόμο, πού μᾶς ἔχουν δείξει οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι, ἄν ζοῦσαν στίς μέρες μας, δέν θά αἰχμαλωτίζονταν ἀπό τή σύγχρονη τεχνολογία, οὔτε και θά ἐπέτρεπαν νά προβάλλονται στόν κόσμο, σάν νέα προϊόντα, πού ἀναζητοῦν καταναλωτές.

(ἄρθρο τοῦ πρωτοπρ. π. Διονυσίου Τάτση, στόν «Ὁρθόδ. Τύπο», 17 Ἰαν. 2014)

Προκλητικός AIDS...ικός!

Τό νά εἶναι κάποιος φορέας ἀνίατης ἀρρώστιας, αὐτό τόν καθιστᾶ **ἀξιοσυμπάθητο**.

• Τό νά εἶναι **ἀκούσιος** φορέας ἀρρώστιας φρικτῆς, ὅπως τό AIDS, ὅπου ἔπασσε θῦμα, αὐτό τόν καθιστᾶ **ἀξιοδάκρυτο**, αλλά και ἀξιοπάσης βοήθειας πρὸς θεραπεία ἀπό τό θανατηφόρο ἰό.

• Τό νά πέφτη **θῦμα** σεξουαλικῆς παρενοχλήσεως ἀπό ἀνωμάλους (ὁμοφυλόφιλους), αὐτό τόν καθιστᾶ ὄχι μόνο **ἀξιοσυμπαράστασης**, αλλά και ἀξιοπάσης ἐνισχύσεως και σκληραγωγίας, γιά νά ἀπορρίψη τό «κόμπλεξ», ὅτι εἶναι τοῦ...

τρίτου φύλου, και νά πιστεύση στή **φυσιολογικότητά** του (ὁ νέος ὅτι εἶναι ἄντρας και ἡ νέα ὅτι εἶναι γυναίκα).

• Τό νά μεταβάλλεται σέ σκληρό ὁμοφυλόφιλο και ὡς **δράστης** πλέον νά κυνηγᾷ... θηράματα, αὐτό τόν καθιστᾶ **ἐπικίνδυνο**.

• Τό νά **θεωριοποιῆ** τό ἀνώμαλο πάθος του, αὐτό τόν καθιστᾶ **ιδεολογικά ἀναρχικό**.

• Τό νά **καυχίεται**, ὅτι πάνω του ἡ σεξουαλική του διαστροφή τοῦ ἐπικόλλησε τό **παράσημο τοῦ AIDS** και ἔγινε «**ὀροθετικός**», αὐτό τόν καθιστᾶ **μαζοχιστή** σχιζοφρενικοῦ μεγέθους.

• Τό νά ἐπιδιώκη νά **ἐπιβάλῃ** τήν ὁμοφυλοφιλική του διαστροφή και νά μεταδῶση και σέ ἄλλους τόν θανατηφόρο ἰό τοῦ AIDS, αὐτό τόν καθιστᾶ σκληρό **βιαστή** και **σαδιστή**.

• Τό νά ἐπιμένῃ τέλος ν' **ἀναρριχηθῆ** σέ ὕψιστα ἀξιώματα, μόνο και μόνο γιά νά στηρίξη τόν «**ὀποιοδήποτε σεξουαλικό προσανατολισμό**», αὐτό τόν καθιστᾶ χείριστο **δημόσιο κίνδυνο** και ἔνοχο ἐθικῆς διαστροφῆς.

Ἐπάρχει ἄνθρωπος, Ἕλληνας, σάν τόν τελευταῖο; Ἐπάρχει **«τοιούτος»**;

Διαβάστε στήν ἐφημερίδα «**ΤΑ ΝΕΑ**» (17 Φεβρ. 2014) τή συνέντευξί τοῦ **Γρηγόρη Βαλλιανάντου** και θά διαπιστώσετε, ὅτι στοὺς «ἐσχάτους καιρούς» ναί, ἔπάρχει «τοιούτος», πού θέλει νά γίνη... δήμαρχος Ἀθηναίων (στίς ἐπικείμενες ἐκλογές).

• Ὁ τίτλος τῆς συνεντεύξεως: **«Μιλᾶω ἀνοιχτά, εἶμαι ὀροθετικός. Μέσω facebook ὁ ὑποψήφιος δήμαρχος τῆς Ἀθήνας και ἀκτιβιστής γιά τὰ δικαιώματα τῶν ὁμοφυλοφίλων ἔκανε γνωστό, ὅτι εἶναι φορέας τοῦ ἰοῦ τοῦ AIDS»**.

Ἄν, δηλαδή, ἐκλεγόταν κάποτε δήμαρχος, δέν θά ὀροθετοῦσε τὰ προβλήματα τῆς πόλεως, αλλά θά ἔκανε συνεργεῖα φορέων και μεταφορέων τοῦ AIDS (ἀνοίξτε τό λεξικό Μπαμπινιώτη γιά νά πληροφορηθῆτε τί σημαίνει «**ὀροθετικός**» τοῦ AIDS).

• Η αποκάλυψις τοῦ ὑποψηφίου δη-
μάρχου μέ σημαία τήν ὁμοφυλοφιλία
καί σφραγίδα τό ξητζ, ὅπως ἦταν φυσι-
κό, προκάλεσε καί ἀρνητικά σχόλια.

Μέσω facebook κάποιος τοῦ εἶπε:

«*Τό ὅτι εἶσαι ὀροθετικός (AIDS...ι-
κός), τί σχέσηι ἔχει μέ τήν ἐκλογή σου; Τό
ἀποκαλύπτεις γιά νά μάς βάλεις μέσα
στή ζωή σου μέ κάποιον τρόπο; Ἡ γιά νά
πάρεις ψηφαλάκια καί ἀπό αὐτή τή
μειονότητα; Ἄν τό ἔκανες γιά τό πρῶτο,
OK. Ἄν τό ἔκανες γιά τό δεύτερο,
ΝΤΡΟΠΗ».*

• Τό ἐρώτημα εἶναι καυτό:

Μπορεῖ κάποιος πού καυχίεται γιά
τίς «προτιήσεις» του καί ἴσως μεταφέρει
τό AIDS **νά διεκδική δημόσιο ἀξίωμα**;
Βέβαια κάποτε εἶχε κάποια παρόμοια
θέσι ὁ κ. Βαλλιανάτος. Μά τώρα ξεπέρα-
σε σέ σιχαμερή θρασύτητα καί τόν πῆχυ
τῶν ἐξουσιαστικῶν του ἐπιδιώξεων καί
τό ξεγύμνωμα τῆς προσωπικῆς του ἀ-
νιότης φρίκης.

• **Σκληρός** πάντως ὁ ὁμοφυλόφιλος.
Πωρωμένος. Ἄδιστακτος.

Νά εὐχηθοῦμε νά μετανοήσῃ; Μά,
στήν **πώρωσι** ὑπάρχει περιθώριο μετα-
νοίας;

Πῶς θά μάθουμε ἀντίστασι;

Καλά κάνει τό **ὑπουργεῖο Δικαιοσύ-
νης**, πού προωθεί νομοσχέδιο προσ-
τασίας τῆς παιδικῆς ἀγνότητος.

«*Πλέγμα προστασίας 18 διατάξεων
γιά τήν καταπολέμησι σεξουαλικῆς κα-
κοποιήσεως καί ἐκμεταλλεύσεως παιδιῶν
καί τῆς παιδικῆς πορνογραφίας*». Ἔτσι
καλεῖται ἡ προσπάθεια τοῦ ὑπουργείου.

• **Ὁ ἠλεκτρονικός** πειρασμός εἶναι
καί γιά μικροῦς καί γιά μεγάλους. Μέσω
τοῦ internet, τοῦ facebook, τοῦ twitter,
προσωπικῶν blog, τῶν ἀνεξέλεγκτων
πλέον ιστοσελίδων (sites), προωθείται
προκλητικά πορνικό ὑλικό, πού ἐξωθεῖ,
σπρώχνει, ἐκβιάζει, σέ διάπραξι πάσης
μορφῆς ἀκολασίας.

Σύμφωνα μέ τό νομοσχέδιο:

• Καταργεῖται ἡ ιστοσελίδα, πού φι-
λοξενεῖ ὑλικό **παιδικῆς πορνογραφίας**.

• Τιμωρεῖται μέ φυλάκισι 1 ἔτους
ὅποιος παρασύρει **ἀνήλικο** νά δῆ γεννε-
τήσια πράξι.

• Μέ 2 ἔτη φυλάκισι τιμωρεῖται ὅποι-
ος παράγει καί προσφέρει **ὑλικό παι-
δικῆς πορνογραφίας**.

• Μέ 2 ἔτη φυλάκισι τιμωρεῖται ὅποι-
ος προτείνει σέ ἀνήλικο τή **διάπραξι** σε-
ξουαλικῆς πράξεως.

• Μέ 10 ἔτη φυλάκισι τιμωρεῖται ὅ-
ποιος παρασύρει ἀνήλικο νά συμμετά-
σχῃ σέ **πορνογραφικές παραστάσεις**.

Καλά τά μέτρα. Ἄλλ' ἡ φωτιά τῆς ἀ-
κολασίας μόνο μέ τό **φόβο** καί τήν **ἀγά-
πη** τοῦ Θεοῦ ἀντιμετωπίζεται. Ἡ δέ **ἐγ-
κράτεια** πρό τοῦ γάμου δέν ὀρίζεται ἀπό
ἡλικίας. Ὅμως κανένας πλέον δέν μιλά-
ει γιά ἐγκράτεια, γιά παρθενία, γιά ἀ-
γνότητα.

• Μόνο **ὁ Ἰωσήφ ὁ πάγκαλος** ἄν κα-
ταστή τό πρότυπο τῶν παιδιῶν καί τῶν
νέων, θ' ἀντιστέκωνται στό σεξουαλικό
χείμαρρο.

—Παιδιά! Νέοι! Χριστιανοί! Ἄντρες
καί γυναῖκες! Μᾶς βλέπει ὁ Θεός!

Ὅσοι μποροῦν, στέλνουν τά 10 εὐρώ ἐτησίως

Θά διευκολυνθῇ ἡ ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ
μας, ἄν οἱ φίλοι ἀναγνώστες στείλουν τή συν-
δρομή (10 εὐρώ) καί γιά τό ἔτος 2014.

• Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

• Στό λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

• Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι:

«Βαπτιστής», Χριστοκοπίδου 12, 10554,

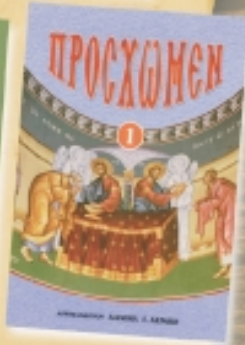
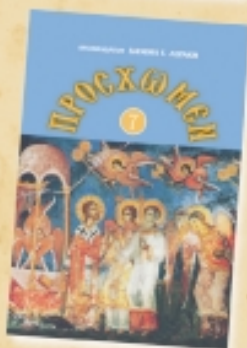
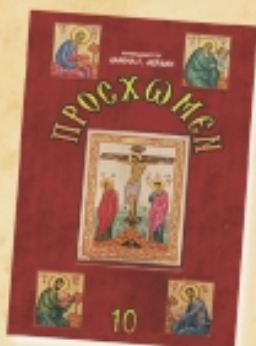
Ἀθήνα.

• Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα
«Βαπτιστής» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**

Σημείωσις: Παρακαλοῦνται ὅσοι ἀποστέλ-
λουν ποσόν διά τῆς **ALPHA BANK** ἀπό τό ἐξωτε-
ρικό (πλὴν ΗΠΑ), εἴτε γιά συνδρομή, εἴτε ὡς
εἰσφορά, νά ζητοῦν ἔκδοσι τραπεζικῆς ἐπιταγῆς σέ
διαταγή **IOANNIS VAPTISTIS** καί σέ εὐρώ
(EUR) (ὄχι προσωπικές ἐπιταγές καί σέ ἄλλο νό-
μισμα ἐκτός εὐρώ).

Θέλουμε ζωντάνεμα στή λατρεία μας;

Τά δέκα βιβλία «Πρόσχωμεν» του αρχιμ. Δανιήλ Αεράκη συμβάλουν στή συνειδητή μετοχή όλων στά τελούμενα στόν Ορθόδοξο Ναό. Μόλις κυκλοφόρησε τό δέκατο. Τιμή καθενός 2,50 €. Καί γιά τά δέκα μαζί τιμή 20 €. Τηλ.: 2103212713 & 2109765440.